

Susie Larsonová

Pripravte mu miesto

24-dňová
adventná
pobožnosť

24-dňová
adventná
pobožnosť

***Pripravte
mu miesto***

Susie Larsonová

Pripravte mu miesto

24-dňová
adventná pobožnosť

Copyright © 2021 by Susie Larson

Originally published in English under the title Prepare Him Room by Bethany House Publishers, a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan, 49516, U. S. A.

All rights reserved.

z amerického originálu: *Prepare Him Room: Daily Advent Devotional*

Vydal: © Zachej.sk, 2022

Preklad: © Mária Rafajdusová jr.

Grafika: © Bookwork.sk

Jazyková korektúra: PhDr. Adriana Matoláková, PhD.

Biblické citáty, pokiaľ nie je uvedené inak, sú citované podľa oficiálneho katolíckeho prekladu Svätého písma (SSV, 2016).

ISBN: 978-80-8211-580-5

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Mamine

*To vďaka tebe boli Vianoce
niečím nezabudnuteľným.*

Veľmi ťa ľúbim.

Susie

Poznámka autorky

Už dlhé roky som horlivou zástankyňou pôstu. Neverím však, že jediné, čoho sa môžeme zrieknuť, je jedlo. (Niektorí majú predsa zdravotné problémy, ktoré im znemožňujú postiť sa takýmto spôsobom.) Už desaťročia sa snažím sláviť pôst rozmanito (odopieram si sociálne médiá, telku, sladkosti, chipsy a pod.). S manželom Kevom sme nedávno narazili na knihu Dr. Alicie Britt Choleovej *40 Days of Decrease* (*Ako sa postiť a nehladovať*), v ktorej autorka vyzýva čitateľa, aby sa každý deň zriekol niečoho iného (nedôvery, sebeckosti atď.). Inšpiráciu pre výzvy na konci každej kapitoly tejto adventnej pobožnosti som čerpala nielen z knihy Dr. Choleovej, ale aj z vlastného odhodlania utužovať sebaovládanie v dobe, ktorá holduje neviazanému pôžitkárstvu. Knihu Dr. Choleovej vám na obdobie pôstu vrelo odporúčam – určite neoľutujete, je skvelá. Modlím sa, aby ste Advent s touto knihou prežívali celým srdcom.

Úvod

Príprava: nachystať, urobiť nutné úpravy, nastaviť sa na príchod Kráľa a prijatie jeho požehnania

Vianoce sú obdobím radosti, očakávania a slávania. Pričasto sa nám však stáva, že v zhone sviatočných príprav zabudneme na ich posvätnosť. No a? Prečo by to mal byť problém? Pretože toto sú sviatky Narodenia nášho Spasiteľa. Práve v tomto období sa ľudia najviac otvárajú Božím plánom. A práve v tomto čase kresťania najčastejšie zabúdajú, čo všetko im Ježiš Kristus sám v sebe ponúka.

Všetci sme stvorení na Boží obraz. Vnímame jeho prítomnosť a dúfame v jeho prisľúbenia. Prečo sa teda toľko naháňame a nedovolíme si vydýchnuť? Dokážeme čeliť odpovedi na otázku: Idú Vianoce. Aké mám priority?

Boh nás pozýva, aby sme zabudli na zhon, stíšili sa a pripravili mu vo svojich životoch posvätné miesto, kam potom Kráľ slávy príde, sadne si na svoj trón a od základu nám zmení vnútro. Máme dve možnosti: buď strávime sviatočné obdobie v strese a zhone, alebo spomalíme, zamyslíme sa nad podstatou Krista vo svojich životoch a odpovieme na jeho zázračné pôsobenie medzi nami.

Zmeň postoj, nasad' správne tempo, uprav si priority a tieto Vianoce sa možno nenarodí len Ježiško v jasličkách, ale aj ty sám.

Či už Ježiša vnímaš ako vzdialeného príbuzného, alebo ste si vybudovali hlboký vzťah, jedným si buď istý – je ti stále na blízku a prišiel na tento svet, aby ťa zachránil – a to po každej stránke.

Lukášovo evanjelium nám ponúka podrobný opis Ježišovho narodenia, pôsobenia, smrti a záverečného zmŕtvychvstania. Ježišov život zmení ten náš – ak mu to dovoľíme. Vykročme spoločne po stránkach tohto úžasného evanjelia. Pripravme si srdcia a povedzme *áno* novému, úžasnému stretnutiu s Ježišom, ktoré má moc zmeniť náš život.

Zaplesaj, zem, tvoj Kráľ prichádza.

Nedočkavo ho očakávam spolu s tebou.

Susie Larsonová

Radosť z očakávania

Dnešné čítanie: Lukáš, 1. kapitola

NA ZAMYSLENIE

Ale ak dúfame v niečo, čo nevidíme, trpezlivo to očakávame.
(Rim 8, 25)

Pozoruj moju hlasitú prosbu, môj kráľ a môj Boh. Veď ku tebe, Pane, sa modlím, za rána počúvaš môj hlas, za rána prichádzam k tebe a čakám. (Ž 5, 3 – 4)

Posolstvo Vianoc... To predsa nie je márne očakávanie zázraku len preto, lebo celý svet je zaplavený strojenými prejavmi sentimentality. Znamená to veriť, že Boh v Ježišovi stvoril niečo nové, vďaka čomu môže pôsobiť v živote každého z nás. A tento dar Božieho pôsobenia je medzi nami dodnes – tryská zo srdc jeho detí v každom kúte tohto znivočeného sveta.

Daniel Darling¹

1 Daniel Darling, *The Characters of Christmas: The Unlikely People Caught Up in the Story of Jesus* (Postavy Vianoc: Nečakaní svedkovia Ježišovho príbehu). Chicago: Moody Publishers, 2019, s. 45, upravené.

Niečo nové. Ak ide o životy a srdcia jeho detí, Boh vždy chystá niečo nové. I keď sa snažíme hľadať znamenia a Boží zásah aj v maličkých zmenách okolností, i keď schopnosť cítiť Božiu prítomnosť a dokázať načúvať jeho slovu je mimoriadny dar, Boh pri nás stojí vždy – aj vtedy, keď ho nedokážeme vidieť, cítiť ani vnímať. Neustále má plné ruky práce, neprestajne načúva našim modlitbám a keď treba, koná – všetko riadi tak, že keď raz naplno pochopíme jeho pôsobenie, nebudeme mať slov. Odhalíme otcovskú lásku, ktorú Boh prechováva k svojim deťom, a takmer puntičkársky zmysel pre detail.

Nebo v celej svojej kráse. Pre nás. Len si to predstav.

Tá radosť, keď raz Pán konečne príde. Tá milosť, keď nám pripomenie, že on na svoje prisľuby nezabúda.

Čím sa však máme riadiť, kým čakáme na Pánov príchod? Čo robiť, keď čelíme sklamaniu? Ako odôvodníme svoje horké trápenia vo svetle Božích prisľúbení?

Spravodlivá a neplodná. Bezúhonný a strápený. Podobné slová sa pospolu píšú len ťažko.

Obaja boli spravodliví pred Bohom a bezúhonne zachovávali všetky Pánove prikázania a ustanovenia. Nemali však deti, lebo Alžbeta bola neplodná a obaja boli v pokročilom veku. (Lk 1, 6 – 7)

Zachariáš a Alžbeta Boha milovali a ctili si ho príkladným životom, hoci im ich tichý príbytok denne pripomínal, že k nim nezostúpil spôsobom, v ktorý nadovšetko dúfali.

Čo v srdci prežívaš, keď od Boha nedostaneš, čo si si žiadal? Začneš pochybovať o veciach, o ktorých vieš, že sú pravdivé? Začneš bočiť od skutkov, ktoré udržuju tvoju dušu slobodnú a neporušenú? My ľudia radšej budeme šťastní len na povrchu, než by sme vzali na zreteľ bolesť, ktorú cítime vnútri. Preto máme sklon oddávať sa pôžitkárstvu, a to najmä v období Vianoc.

Milujúci Spasiteľov hlas nás však povoláva späť k úprimnosti, odkiaľ nás môže zaviesť na lepšie miesto – miesto nádejného očakávania. Nikdy nezanedbá naše modlitby a nikdy nepodcení našu hodnotu. Nadšene nás sprevádza každým okamihom života. Keď sme sa stali jeho deťmi, dostali sme do dedičstva nezlomnú nádej.

Alžbeta a Zachariáš boli ľudia rozvážnosti a pevných názorov. Svojimi životmi si Boha ctili aj napriek tomu, že (navidomo) nevyslyšal ich modlitby.

Potom sa však jedného dňa ich život od základu zmenil. A kto by to bol čakal... Aj tebe sa tá fráza páči? Rada by som si preštudovala každý z týchto „nečakaných“ okamihov v Písme. Som zvedavá, či by som našla aj iné príbehy Božích detí, ktoré si verne plnia svoje Bohom dané povinnosti a vôbec netušia, že ich duchovný život čaká prevrat.

Prišiel deň, keď Pán určil, že Zachariáš vojde do chrámu a prinesie tam obeť. Hoci netuším, čo Zachariáš od tejto návštevy očakával, myslím si, že môžeme s istotou povedať jedno: určite nie to, čo sa tam stalo. Bol v chráme sám. A zrazu sa mu pred očami zjavil Pánov anjel a prehovoril k nemu. Nebol to sen či vidina. Bola to skutočnosť.

Skús si predstaviť Zachariášovu reakciu. Do tváre sa mu nahrnula krv, srdce sa mu rozbúchalo, ani nedýchal. Bol otrasený

do špiku kosti a premohol ho strach. Len sa nad tým zamysli. Hoci Boha spravodlivo miloval a uctieval, keď Pán konečne zázračne zasiahol do jeho života, Zachariáš onemel od strachu.

Kiežby som mohla počuť Zachariášove modlitby mimo chrámu. Kiežby som mohla byť svedkom, ako sem-tam zodvihol oči k nebesiam. Tento muž mal srdce vždy otvorené Božím úmyslom. Na to nikdy nezabúdaj – najmä vtedy, keď ti veci nevychádzajú podľa plánu.

Tu sa mu zjavil Pánov anjel; stál na pravej strane kadidlového oltára. Keď ho Zachariáš zbadal, zľakol sa a zmocňovala sa ho hrôza. Ale anjel mu povedal: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná tvoja modlitba. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján. Budeš sa radowať a plesať a jeho narodenie poteší mnohých.“ (Lk 1, 11 – 14)

Archanjel Gabriel tomuto zbožnému páru nielen prisľúbil syna – zvestoval im, že ich chlapec bude veľký pred Pánom a ešte pred narodením ho naplní Duch Svätý. Ján, poznačený duchom a mocou proroka Eliáša, mal pripraviť cestu na príchod Pána. Jánovým zbožným pôsobením sa srdcia otcov obrátili k deťom. Vieš si to predstaviť? Práve jeho pokorná, svätá prítomnosť na tejto zemi spôsobila, že aj tí najtvrdohlavejší prijali múdrosť bohabyjných.

I keď Boh niekedy mešká, nezabúda a dáva.

Pán potom poslal Gabriela na ďalšiu cestu do Nazareta. Archanjel sa tam zjavil Márii a nazval ju Milostiplnou, tou, ktorá našla milosť u Boha. Zvestoval jej, že počne syna – Syna Najvyššieho.

Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ (Lk 1, 35 – 37)

Ľudia hovorili, že Alžbeta je neplodná. Alžbeta, matka Jána Krstiteľa.

Veríš, že Boh dokáže vstúpiť do tvojho príbehu a zmeniť ho? Vieš prijať myšlienku, že presne to aj chce?

Čo keby si tento Advent naplno zapojil svoju vieru? Čo keby si uveril v nemožné? Skúsiš dať na prvé miesto to, čo je nevyhnutné? Odvážiš sa predostrieť svoje prosby Pánovi? Si pripravený oživiť svoje sny? Prichádza totiž čas, aby sa očakávanie konečne vyplatil.

Odosobni sa od zhonu a ruchu tohto obdobia. Nájdí si tiché miesto, kde si môžeš oddýchnuť a premýšľať. Aké myšlienky vyplávali na povrch? Ako ťa ovplyvnilo všetko, čo si zameškal? Si nahnevaný? Smutný? Plný očakávania a spokojnosti? Keď stratíme záujem, väčšinou máme vo zvyku poľaviť – ale práve Advent je čas, keď treba zabráť, oživiť vieru a odvážiť sa opäť veriť.

***Schopnosť súčasne obsiahnuť zbožnú
odovzdanosť aj spočinutie v Bohu je známkou
skutočnej vyspelosti.***